

Neplýtvám potravinami – čas ukázať lásku našej planéte

Marek Patinka, 9. ročník

Základná škola s materskou školou, Vrbovce 147, 906 06 Vrbovce

Alfréd

Som späť. Po dlhom čase strávenom na dne popolnice som sa vrátil. Ja, Alfréd z rodu Zemiakov. Vrátil som sa, aby som na celý svet vykričal, čo ma trápi. Vrátil som sa, aby som pohol vašim svedomím.

Žil som normálny život. Vyrastal som na malej farme, kde som strávil takmer celý môj život. A môj život bol skoro bez chyby, ale potom to prišlo. Plechová obluda so štyrmi veľkými točiacimi sa končatinami prišla k nám a zaryla čosi do zeme. Nikto nevedel, čo sa deje a už vôbec sme netušili, čo sa bude diať. Ten kus kovu vnorený do zeme išiel smerom k nám a postupne nás vyhadzoval z príjemnej voňavej hlinenej perinky. Od obludy sme to všetci brali ako zradu. Veď doteraz sa o nás starala! Zasadila nás, oborala, aby sme mali viacej miesta, chodila nás postrekovať, aby sme rástli, aby nás zbavila tých nechutných oranžovo-čiernych pásikavých chrobákov a ich ešte nechutnejších vajčiek a lariev. Ale teraz to bolo čosi iné. Jeden po druhom sme sa vynárali zo zeme a vonku nás čakalo čosi strašné. Zberali nás, hádzali do vedier, čo bolo dosť bolestivé a potom sypali do akejsi mäkkej komory – tuším ju volali vrece. Triasli nami, natlačili nás tam a zaviazali. Dlhو som nič nevidel, len som cítil, ako ležim medzi svojimi priateľmi niekde v tmavej, vlhkej a potuchlinou páchnucej pivnici., Keď sme sa konečne z toho vreca dostali a nemyslíte si, ozaj sme tam neboli krátko, presypali nás do menších vriec, niektoré do plastových klietok a zavreli nás na miesto najväčšieho utrpenia. Do obchodu. Tam boli uväznené mrkvy, cibule, kapustné hlavy, dyne, kukurica, my a mnoho ďalších. A to sme boli tí, ktorí nedopadli najhoršie. Chudáci obilniny, už dávno boli rozomleté na biely prach alebo spečené do chleba. Bolo to strašné. Celé dni okolo nás chodili, prehadzovali a vyberali si spomedzi nás. Nikto nevedel, čo bude nasledovať. Keď sme si s mojimi priateľmi mysleli, že sme z najhoršieho vonku, že si nás už nikto nevyberie, práve vtedy si nás kúpili. Priviezli si nás domov a začalo mučenie. Pár z nás mučili hneď. Oskalpovali ich, rozkrájali na malé kúsky, nahádzali ich do rozpáleného oleja. Strašné. Nás ostatných dali mrznúť do chladu. Každý deň niekoho odniesli. Jedných len rezali a piekli, iných varili a pučili. Trvalo to celú večnosť. Moji bratia už začínali hniť a potom prišiel rad aj na mňa. Na jednom mojom boku sa objavil malý hnedý fliačik. Začínal som hniť aj ja. Ale aj tak ma zobrali preč.

Na počudovanie, mňa nemučili. Odhodili ma. Po tom všetkom čo mne a mojím bratom spravili, po tom všetkom, čo som si musel prežiť! Po tom, akú dlhú cestu som prešiel... Len tak ma niekto odhodil. Bez dôvodu, bez vysvetlenia, len tak ma zobrali a vyhodili ma. A to podotýkam, že za mňa boli ochotní zaplatiť. Zaplatia a ani ma nepotrebujú. Nezužitkujú ma. Som nanič. Nechápem to. Prečo? Ako? Veď to je plytvanie! Do neba volajúce plytvanie! Ak ma nepotrebovali, pokojne ma mohli nechať v zemi. No oni nie. Pár centov za jeden zemiak. Pár centov hore-dole. Jeden zemiak je to pre nich, no milióny pre ľudstvo. Tie milióny zemiakov ale určite niekde chýbajú. A pre tie chýbajúce milióny sa na inom kúsku planéty zomiera.

Možno som troška nahnitý. Je to moja chyba? Oni za to môžu! Odignorovali moje uskladnenie a je to tu. Malý hnedý fliačik... Poviete si, že môžem byť rád, že žijem. Nie! Vôbec nie! Som už starý, nahnitý a bezmocný. Tú dlhú cestu som prešiel bok po boku so svojimi bratmi a spolu s nimi som chcel aj umierať. Viem, že tak sa už nestane. Vyhrabal som sa síce zo dna popolnice, ale ďalej už nezájdem. Už nemám toľko síl. Zomriem tu sám, opustený. Bez možnosti niečo zmeniť. Zmeniť to necitlivé správanie, to odporne plytvanie. Som predsa iba zemiak. Nemám šancu. Prosím, pomôžte mi!

Pomôže mi niekto prehovoriť ľuďom do duše, otvoriť im oči?! Pomôže mi niekto pretrhnúť ľudskú nevšímavosť a bezohľadnosť? Pomôže mi ktosi už konečne prinútiť ľudstvo myslieť na budúce generácie?!

Prosím, prebud'te sa! Odchádzam.